

Tyhjä ruukku

*mukaillut Elaine L. Lindy
kuvittanut Jennifer Moher*

Kiinan keisari julisti kilpailun seuraavan kruununperijän ratkaisemiseksi. Keisari oli vanha, eikä hänellä ollut lapsia. Koska hän rakasti kasveja, hän ilmoitti, että jokaisen keisariksi haluavan lapsen piti tulla palatsiin hakemaan yksi kuninkaallinen siemen. Se lapsi, joka pystyisi esittämään parhaat tulokset kuuden kuukauden kuluessa, voittaisi kilpailun, ja hänestä tulisi seuraava keisari.

Voitte kuvitella, millainen innostus siitä nousi! Sinä päivänä, jolloin siemenet oli määrä jakaa, palatsi täyttyi suuresta joukosta toiveikkaita lapsia. Kukin lapsi palasi kotiinsa mukanaan yksi kallisarvoinen mahdollisuus.

Niin oli myös Jun-pojan kohdalla. Häntä pidettiin jo kylän parhaana puutarhurina. Hänen naapurinsa jakoivat ihastuneina hänen puutarhansa tuottamat melonit, kaalit ja sokeriherneet. Jun kantoi keisarin siemenen varovasti kotiin sulkien sen käsiensä suojaan, jottei se putoaisi, mutta ei niin tiukasti, että se saattaisi rusementua.

Kotona hän levitti kukkaruukun pohjalle isoja kiviä, peitti kivet pikkukivillä ja täytti sitten ruukun ravinteikkaalla kostealla mullalla. Hän painoi siemenen muutaman sentin syvyyteen ja peitti sen kevyellä mullalla. Muutaman seuraavan päivän aikana Jun, kuten kaikki muutkin hänen tuntemansa lapset, kasteli ruukkuaan joka päivä ja odotti ensimmäisen lehtiverson puhkeamista esiin.

Cheun oli Junin kylän lapsista ensimmäinen, joka ilmoitti siemenensä itävän. Sitä tervehdittiin riehakkain onnentoivotuksin. Hän rehenteli, että hänestä tulisi varmastikin seuraava keisari, ja harjoitteli kuninkaallisia taitojaan komentelemalla pienempiä lapsia. Ming oli lapsista seuraava, jonka ruukusta pilkisti pikkuruinen taimi, sitten oli vuorossa Wong. Jun oli ymmällään – kukaan noista pojista ei osannut kasvattaa kasveja yhtä hyvin kuin hän! Mutta Junin siemen ei itänyt.

Pian versot pistivät esiin ruukuista kaikkialla kylässä. Lapset rakensivat aitoja ruukkujensa ympärille ja vartioivat niitä, jottei kukaan sattuisi vahingossa – tai ehkei niinkään vahingossa – tönäisemään niitä nurin. Pian joka puolella Junin kylää kymmenet versot työnsivät ruukuissaan esiin ensimmäisiä lehtiään. Mutta Junin siemen ei itänyt. Hän oli hämmentynyt – mikä oli vialla? Jun siirsi siemenensä huolellisesti uuteen ruukkuun, jossa oli parhainta ja ravinteikkainta mustaa multaa hänen puutarhastaan. Hän murensi jokaisen multakokkareen pieniksi hiukkasiksi. Hän painoi siemenen hellästi multaan ja piti päällyskerroksen kosteana ja tarkkaili ruukkua joka päivä. Vieläkään Junin siemen ei itänyt.

Muiden Junin kylän lasten hoitamista ruukuista kohosi pian esiin vahvoja, voimakkaita varsia. Jun oli surullinen ja lannistunut. Muut lapset nauroivat hänelle.

Kului kuusi kuukautta. Lähestyi päivä, jona lasten oli määrä tuoda kasvinsa palatsiin arvioitavaksi. He puhdistivat ruukkujaan, kunnes ne hohtivat, pyyhkivät hellästi suuria lehtiä ja pukeutuivat hienoimpiin vaatteisiinsa. Jotkut vanhemmat kulkivat lastensa vierellä näiden kantaessa ruukkua palatsille ja pitelivät kasvia suorassa estääkseen sitä keikahtamasta kumoon.

”Mitä minä teen?”, vaikersi Jun vanhemmilleen tuijottaessaan ikkunasta muita lapsia, jotka valmistautuivat voitokkaaseen paluuseensa palatsille. ”Minun siemeneni ei vaan itänyt! Minun ruukkuni on tyhjä!”

”Sinä teit parhaasi”, sanoi hänen isänsä päätään pudistellen.

”Jun, vie vaan ruukkusi keisarille”, sanoi hänen äitinsä, ”teit parhaasi.”

Häpeissään Jun kantoi tyhjää ruukkuaan palatsiin vievällä tiellä, ja vahingoniloiset lapset marssivat hänen vasemmalla ja oikealla puolellaan kantaen ruukkuja, joissa huojahteli valtavia kasveja.

Palatsin luona lapset asettuivat kukoistavine kasveineen riveihin ja jäivät odottamaan arviota. Keisari, joka oli kietonut ylleen silkkikaapunsa, asteli pitkin toiveikkaiden kilpailijoiden rivistöä tarkastellen kutakin kasvia otsa rypyssä. Tullessaan Junin kohdalle hän synkistyi entisestään ja sanoi: ”Mitäs tämä on? Toit minulle tyhjän ruukun?”

Jun pidätteli kaikin voimin itkuaan. ”Jos sallitte, Teidän Majesteettinne,” Jun sanoi, ”minä kyllä yritin parhaani. Panin siemenenne parhaaseen multaan mitä löysin, pidin sen kosteana ja tarkkailin sitä joka päivä. Kun siemen ei itänyt, siirsin sen vielä uuteen multaankin. Mutta se ei vaan itänyt. Olen pahoillani.” Jun riiputti päätään.

”Hmm”, sanoi keisari. Hän kääntyi niin, että kaikki kuulisivat, ja jyrähti: ”En tiedä, mistä kaikki nämä muut lapset saivat siemenensä. Minun antamistani siemenistä ei voinut itää mitään, koska kaikki ne siemenet oli keitetty!”

Sitten keisari hymyili Junille.

Kysymykset Tyhjä ruukku

1. Miksi keisari järjesti kilpailun?

- (A) opettaakseen lapsille kasvien tuntemusta
- (B) valitakseen seuraavan keisarin
- (C) osoittaakseen oman suuruutensa
- (D) löytääkseen parhaan kasvilajin

2. Mitä kukin lapsi sai keisarilta?

3. Miksi jokaista siementä kutsuttiin ”kallisarvoiseksi mahdollisuudeksi”?

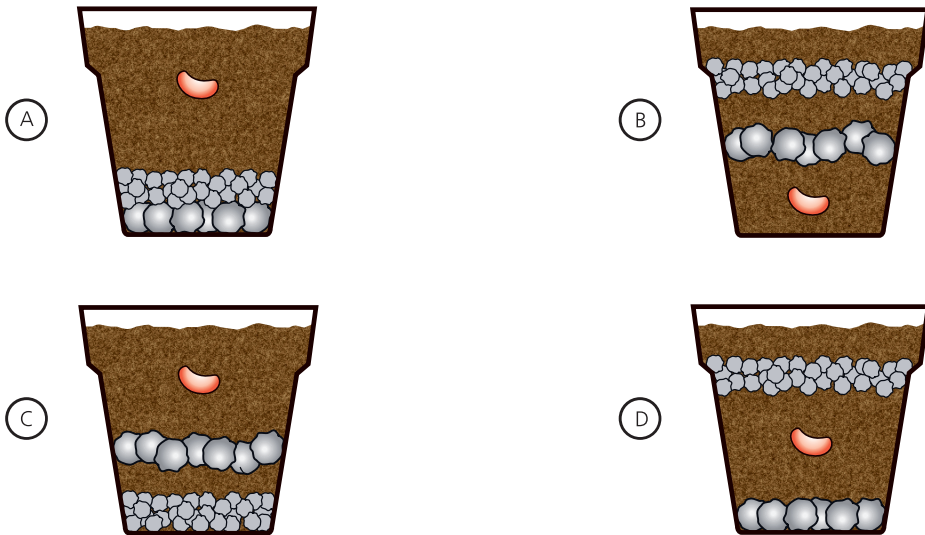
- (A) Jokainen siemen antoi tilaisuuden voittaa kilpailu.
- (B) Jokainen siemen oli kuninkaallinen ja hyvin kallis.
- (C) Jokaisesta siemenestä kasvaisi kaunis kasvi.
- (D) Jokainen siemen antoi tilaisuuden tulla parhaaksi puutarhuriksi.

4. Etsi tarinan kohta, joka on tämän lehden kuvan vieressä: .
Mikä osoittaa, että Jun oli kylän paras puutarhuri?

5. Mikä näistä näyttää eniten Junin kukkaruukulta silloin, kun hän
ensi kerran laittoi siemenen ruukkuun?

1
0
8
9

6. Etsi tarinan kohta, joka on tämän kukan kuvan vieressä: .
Mitä tuo kappale osoittaa Junista?

- A että hän pohti, mitä siemenestä kasvaisi
- B että hän tunsi voittavansa kilpailun
- C että hän istutti siemenen huolellisesti
- D että hän teki virheitä istuttaessaan siemenen

7. Miksi lapset rakensivat aitoja ruukkujensa ympärille?

- A pitääkseen lehdet puhtaina
- B estääkseen muita kaatamasta kasveja kumoon
- C pitääkseen mullan kosteana
- D estääkseen muita lapsia näkemästä kasveja

8. Mitä Jun teki ensimmäiseksi, kun hänen siemenensä ei itänyt?

- A Hän rakensi aidan ruukkunsa ympärille.
- B Hän kasteli siementä useammin.
- C Hän valitti vanhemmilleen.
- D Hän siirsi siemenen uuteen ruukkuun.

9. Miksi toiset lapset nauroivat Junille? Perustele vastauksesi tarinan tapahtumilla.

10. Miksi mielestäsi Junin vanhemmat kehottivat häntä viemään tyhjän ruukkunsa palatsiin?

11. Mikä sana kuvaa parhaiten sitä, miltä Junista tuntui, kun hän käveli palatsille arviointiin?

- (A) häpeissään
- (B) ymmällään
- (C) toiveikkaana
- (D) innoissaan

2

1

0

8

9

1

0

8

9

12. Miksi keisari synkistyi katsoessaan Junin ruukkua?

- Ⓐ Hän oli huolissaan kilpailusta.
- Ⓑ Hänen mielestään Junin ruukku ei ollut kyllin kiiltävä.
- Ⓒ Hän piti piilossa, mitä oikeasti ajatteli.
- Ⓓ Hän ei tiennyt, miksi Jun oli siellä.

13. Miksi Jun sanoi keisarille: ”Olen pahoillani”?

- Ⓐ Hän oli huijannut kilpailussa.
- Ⓑ Hän ei halunnut keisariksi.
- Ⓒ Hän ajatteli tuottaneensa keisarille pettymyksen.
- Ⓓ Hän kasteli siementään liian usein.

14. Miksi kasvit kasvoivat muiden lasten ruukuissa?

- Ⓐ Muut lapset käyttivät parempaa multaa.
- Ⓑ Muut lapset tarkkailivat ruukkujaan.
- Ⓒ Heidän siemenensä oli suojattu aidoilla.
- Ⓓ Heidän siemenensä vaihdettiin uusiin.

15. Mitä arvelet keisarin arvostaneen ihmisissä eniten?

- A) kuninkaallisia taitoja
- B) rehellisyyttä
- C) kunnioitusta vanhempia kohtaan
- D) puutarhurin taitoja

16. Miksi keisari hymyili Junille?

17. Junilla oli erilaisia tunteita tarinan aikana. Selitä lukemasi perusteella, miksi Junilla oli **seuraavia** tunteita:

 1 toiveikas

 1 ymmällään

 1 lannistunut

1
0
8
9

1
0
8
9

1
0
8
9

Seis

Olet päässyt tämän osuuden loppuun. Pysähdy tähän.

Empty Pot, mukaillut Elaine L. Lindy, teoksesta *Absolutely Whootie: Stories to Grow By* (<http://www.storiestogrowby.com>). Kuvittanut Jennifer Moher ©2010 IEA A.